

Om ioner 1/4 – artikel The Rotarian

*Sammendrag fra The Rotarian
Af Robert O'Brien*

En stegende hed sommerdag i år sad en mand foran en lille metalkasse, der var anbragt på væggen i et hospitalslaboratorium. Kassen var med en ledning forbundet til et almindeligt stik i væggen, og en læge trykkede på kontakten. Inde i kassen gik en lille ventilator i gang, og der lød en fjern summen som fra en højspændingsledning; samtidig bredte en svag, sødlig lugt sig i rummet. Kort efter følte manden sig velopløst, forunderlig stimuleret, som om han havde fyldt sine lunger med kølig natteluft. Lægen standsede maskinen og startede en anden, der lignede den første på en prik. På et øjeblik blev luften i lokalet død og tung, forsøgspersonen blev tung i hovedet, det sved i hans øjne, og han følte sig mat og udkørt.

Med dette simple eksperiment demonstrerede lægen – dr. Igho Kornbluh i Philadelphia – den virkning, som atmosfærens ioner kan have på mennesker. Den første maskine producerede negative ioner, den anden positive. Luften omkring os er fuld af ioner, elektrisk ladede partikler. De produceres i usynlige mængder af kosmiske stråler, radioaktive stoffer i jorden, ultraviolet stråling, tordenvejr, vandfald, vinde og hvirvlende sand- og støvkorns gnidning. Hver gang vi trækker vejret fylder de vore lunger og føres med blodet rundt til alle legemets celler. Og det synes, som om ionernes art og mængde har indflydelse på så forskellige ting som, hvorfor vi føler os opstemt eller nedtrykt, hvorfor kreaturer bliver nervøse før uvejr, hvorfor gigtpatienter kan mærke, når barometeret falder,

og hvordan myrer ved, når regn er i anmarch, så de når at lukke deres gange, inden regnen fylder dem.

Faldende barometertryk og hede, tørre årstidsvinde (som for eksempel alpelandenes føhn) øger antallet af positive ioner i atmosfæren. Ikke alle påvirkes lige meget, og unge raske mennesker tilpasser sig hurtigt. Men mange andre føler sig utilpas på den ene eller anden måde. Ældre mennesker plages af forkølelseslidelser og smertende led; astmapatienter har svært ved at få vejret; børn bliver uartige og besværlige; selvmord og forbrydelser bliver hyppigere.

Omvendt gør et overskud af negative ioner luften krydret og forfriskende. Vi føler os i overdådig form. Dr. C. W. Hansell, der er en internationalt anerkendt ekspert i ioniseringsfænomener, har illustreret dette med en lille historie om sin tiårige datter.

"Vi stod ude i haven, og så et tordenvejr nærme sig. Jeg vidste, at uvejret fyldte luften med negative ioner. Pludselig begyndte min datter at danse omkring i græsset strålende af henrykkelse. Hun sprang op på en stor, flad sten, bredte armene ud mod den mørke himmel og råbte: Jeg har det så dejligt!"

Så vidt vi ved "helbreder" de negative ioner ikke noget som helst; i bedste fald kan de mildne visse symptomer, men kun så længe vi indånder dem. Mange læger tvivler på, at de har nogen som helst værdi i sygdomsbehandling; til gengæld bliver flere og flere syge mennesker overbevist om deres lindrende virkning.

Om ioner 2/4 – artikel The Rotarian

Ved flere hospitaler har man behandlet høfeberpatienter med negative ioner, og hos 63 procent er der konstateret en delvis eller fuldstændig lindring af symptomerne. "De kommer her med rindende øjne og næse, nysende i et væk. Udmattet af mangel på søvn og så elendige at de næppe kan stå på benene," fortalte en af lægerne mig. "Men efter et kvarter foran en negativ ion-maskine har de det så meget bedre, at de ikke vil hjem igen".

Det var dr. Hansell, der i 1932 rent tilfældigt opdagede den virkning, som kunstigt producerede ioner kan have på vores velbefindende. Han havde studset over, at en kollega, der arbejdede ved siden af en elektrostatisk generator, var offer for voldsomme humørsvingninger. Sommetider var manden spillevende og næsten overgivende kåd, når han var færdig med dagens arbejde. På andre dage var han vrissen, irriteret og ubehagelig. Dr. Hansell undersøgte sagen og opdagede, at kollegaen altid var i godt humør når generatoren havde været indstillet til at producere negative ioner, men det modsatte, når den havde produceret positive ioner. Nogle måneder senere blev dr. Hansells overraskende iagttagelser bekræftet af rapporter fra europæiske ioniseringsforskere.

For nogle år siden begyndte det amerikanske forsvars medicinske forskere at interessere sig stærkt for atmosfærens ioner. Hvordan påvirkede de mennesker i ubådens snævre rum? Eller i et rumskib? Var der uudnyttede medicinske muligheder i ionbehandling? Militærets interesse satte skub i forskningen – men fantastiske resultater.

Dr. Kornblueh i Philadelphia har studeret hjernebølger hos mennesker med svære smerter og funder beviser på, at negative ioner kan virke smertestillende. I et dramatisk forsøg holdt han en negativ ion-generator hen foran næse og mund på en arbejder, der var blevet indbragt til hospitalet med anden grads forbrændinger efter at være blevet skoldet af damp på ryg og ben. Få minutter efter forsvandt smerterne, og den morfin, som patienter med alvorlige forbrændinger ellers får, blev ikke nødvendig. I dag bliver derfor alle patienter, der indlægges hos dr. Kornblueh med svære forbrændinger eller skoldninger, omgående anbragt i en "ion-konditioneret" sygestue uden vinduer. Som regel dør smerterne væk på ti minutter. Patienterne opholder sig i lokalet i en halv time, og behandlingen gentages tre gange i døgnet. I 85 procent af tilfældene har det vist sig overflødigt at give patienterne smertestillende midler. "Negative ioner får brandsår til at tørre hurtigere og læges hurtigere med mindre ardannelse" siger en af hospitalets læger. "De mindsker også behovet for hudtransplantationer. Patienterne sover desuden bedre under ionbehandling og bliver mere optimistiske."

Opmuntret af denne succes gik dr. Kornblueh dristigt videre og prøvede at anvende negative ioner til lindring af svære smerter efter operationer. I en otte måneders forsøgsperiode blev 138 patienter behandlet med negative ioner på første og anden dag efter operationen. Dr. Kornblueh redegjorde for sine resultater på en bioklimatologisk kongres i London i sommer. I 79 tilfælde – 57 procent af materialet – havde

Om ioner 3/4 – artikel The Rotarian

behandlingen helt eller næsten helt drevet smerterne på flugt.

"Jeg troede først, at det var sort magi," siger overkirurgen, "men nu er jeg overbevist om, at negative ioner virkelig har denne revolutionerende virkning."

Ved Californiens universitet har lægerne Albert Krueger og Richard Smith demonstreret, hvordan de negative ioner virker på mennesker, hvis åndedrætsorganer er overfølsomme (høfeberpatienter for eksempel). Luftrørets og bronkiernes slimhinder er beklædt med fimrehår, der pisker frem og tilbage cirka 900 gange i minuttet. Derved bliver det slimlag, der fanger luftens fremmedlegemer, blandt andet blomsterstøv, hele tiden transporteret opefter mod næsen. De to forskere udsatte et stykke luftrørs-slimhinde for en strøm af negative ioner og konstaterede, at fimrehårene satte tempoet op til 1200 slag i minuttet, så slimtransporten blev hurtigere og effektivere. Omvendt fik doser af positive ioner fimrehårene til at mindske farten til 600 slag eller mindre i minuttet, så slimtransporten blev langsommere.

I lignende eksperimenter, der måske kan få betydning i kræftforskningen opdagede Krueger og Smidt, at cigaretrøg svækker fimrehårenes bevægelser og dermed deres evne til at holde fremmedlegemer og heriblandt måske kræftfremkaldende stoffer ude af lungerne. Positive ioner i forbindelse med cigaretrøg nedsatte som før fimrehårenes tempo, men virkningen indtrådte fra tre til ti gange hurtigere end i ren luft. Til gengæld kunne negative ioner fuldstændig hæmme cigaretrøgens virkning. "Vi ved

ikke," siger dr. Krueger, "hvad det er for et stof i cigaretrøg, der sinker fimrehårene, men hvad det end er, bliver det i hvert fald effektivt neutraliseret af negative ioner, der får fimrehårene til at accelerere både i røgens tunge atmosfære og i frisk luft."

Men hvordan kan ionerne bestemme vore sindsstemninger? De fleste forskere mener, at ionerne øver indflydelse på cellernes evne til at optage og udnytte ilt. Negative ioner i blodstrømmen fremmer afgiften af ilt til celler og væv og virker derfor tit opkvikkende på samme måde som indåndingen af ren ilt. Positive ioner bremser iltoptagelsen og kan derfor fremkalde symptomer, der meget minder om iltmanglen. Der er også iagttagelser, som tyder på, at negative ioner kan stimulere det reticulo-endotheliale system, særlige cellegrupper, der findes rundt omkring i organismen og har til opgave at optage og uskadeliggøre fremmedlegemer, bakterier og lignende.

Dr. Krueger spår, at vi engang vil kunne regulere ioniseringsgraden i vores boliger på samme måde som vi nu kan regulere luftens temperatur og fugtighed. Paradoksalt nok tilfører de nu anvendte luftkonditioneringsanlæg i bygninger, tog og fly luften et overskud af de skadelige positive ioner. Det skyldes, at anlæggenes metalliske blæsere, filtre og kanaler optager de negative ioner i luften. "Det er," siger dr. Hansell, "forklaringen på, at så mange mennesker bliver deprimerede i luftkonditionerede lokaler og føler en voldsom trang til at slå vinduerne op." Præcis det samme fænomen viste sig i Radiohuset i København for nogle år siden, da man konstaterede flere tilfælde af uforklarlige besvimelser

Om ioner 4/4 – artikel The Rotarian

blandt personalet. En tilkaldt ekspert gav bygningens hypermoderne ventilationsanlæg hele skylden.

Vi har stadig meget at lære om atmosfærens ioner og deres virkninger. Men forskerne er overbevist om, at den dag er nær, da vi kan kontrollere luftens indhold af disse magiske elektrisk ladede partikler.

Har du spørgsmål eller kan du bidrage med dokumenterbar viden omkring emnet, kontakt venligst Aksel Pedersen direkte, på telefon 40 25 20 15 eller e-mail info@volvox-danmark.dk

